

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 91.552 van 12 december 2000.

A. 89.241/V-1574.

In zake : **Jean-Claude VISEUR**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Elisabeth DERRIKS, advocaat,
Edith Cavellstraat 66/1
1180 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Consumentenzaken,
Volksgezondheid en Leefmilieu.

Tussenkomende partij :

Alfred BERWAERTS,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. F. CARRON, advocaat,
Nieuwstraat 6
8700 Tielt.

**DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 28 januari 2000 ingediend verzoekschrift, waarbij Jean-Claude VISEUR de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van het koninklijk besluit van 26 april 1999 waarbij Alfred BERWAERTS met ingang van 1 april 1999 bij het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Hoofdbestuur, tot directeur-generaal in het Nederlands kader wordt bevorderd en van de impliciete beslissing om hem niet tot die graad te bevorderen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde handeling vordert;

Gezien het op 28 februari 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Alfred BERWAERTS vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevrouw A. DEBUSSCHERE, eerste auditeur bij de Raad van State, opgemaakt in het kader van het kort geding;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 oktober 2000 om 11 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer P. LIENARDY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. E. DERRIKS, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. R. DEPLA, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. F. CARRON, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw A. DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker is inspecteur-generaal bij het Ministerie van Volksgezondheid.

2. Door het Belgisch Staatsblad van 13 juni 1997 verneemt hij dat een betrekking van directeur-generaal vacant is bij het Bestuur van de Medische Expertise - Hoofdbestuur.

3. Vier personeelsleden, onder wie verzoeker en de tussenkomende partij, solliciteren.

4. Bij een brief van 7 augustus 1997 worden ze alle vier verzocht om op 5 september 1997 voor de directieraad te verschijnen.

5. Tijdens die vergadering hoort de directieraad de gegadigden, waarna hij de sollicitaties onderzoekt en, wat de sollicitatie van verzoeker betreft, het volgende noteert :

- "
1. De Raad is van mening dat de betrokkene managementkwaliteiten heeft.
 2. De zorg voor dienstverlening aan de cliënt is aanwezig, dat blijkt zowel in de uiteenzetting van zijn kandidatuur als uit zijn houding.
 3. De Raad heeft geen weet van moeilijkheden of problemen die zouden voortvloeien uit een gebrek aan soepelheid of diplomatie.
 4. De integriteit van de kandidaat staat buiten kijf.

Bij de algemene bespreking, wijzen tal van leden erop dat de voorstelling van de kandidatuur

overeenstemt met het gevraagde. Een ander lid wijst erop dat zijn kandidatuur geen C.V. bevat. Sommigen vragen zich af of hij de nodige ervaring heeft om een grote dienst te leiden."

Wat de tussenkomende partij betreft, benadrukt de directieraad de volgende verdiensten :

- "
1. Betrokkene is pragmatisch. Hij probeert schot in de zaak te krijgen.
 2. Zijn houding en de voorstelling van zijn kandidatuur komen (lees : tonen) aan dat de zorg voor de cliënt aanwezig is.
 3. Zijn soepelheid en zijn zin voor diplomatie zijn erkend.
 4. De kandidaat is integer.

Bij de algemene bespreking, wijst een lid erop dat hij in zijn kandidaatstelling zijn toekomstvisie niet heeft uiteengezet. Een ander lid meent dat de te begeven functie niet verenigbaar is met die welke hij nu nog uitoefent bij internationale betrekkingen. De werklast is te groot en in geval van bevordering zal de betrokkene moeten kiezen, want het is onmogelijk beide functies tegelijk uit te oefenen."

Bij geheime stemming beslist de directieraad verzoeker als eerste te rangschikken (met 15 stemmen tegen 1 stem, bij 1 onthouding) en de tussenkomende partij als tweede (met 15 tegen 2 stemmen).

6. Op 6 januari 1998 worden die voordrachten ter kennis van het personeel gebracht.

7. Er wordt een bezwaarschrift ingediend, dat door de directieraad tijdens zijn vergadering van 23 januari 1998 onderzocht wordt, waarna de directieraad beslist zijn voordrachten te handhaven.

8. Bij koninklijk besluit van 11 september 1998 wordt verzoeker met ingang van 1 augustus 1998 voor een periode van zes maanden belast met het hoger ambt

van directeur-generaal bij het Bestuur van de Medische Expertise. Bij koninklijk besluit van 10 maart 1999 wordt hij voor een nieuwe periode van zes maanden, die ingaat op 1 februari 1999, aangewezen voor datzelfde hoger ambt.

9. Bij koninklijk besluit van 26 april 1999 wordt de tussenkomende partij met ingang van 1 april 1999 bevorderd tot directeur-generaal.

Dat is de bestreden handeling, die als volgt gemotiveerd is :

- "
1. Betrokkene is pragmatisch. Hij probeert schot in de zaak te krijgen.
 2. Zijn houding en de voorstelling van zijn kandidatuur tonen aan dat de zorg voor de cliënt aanwezig is.
 3. Zijn soepelheid en zijn zin voor diplomatie zijn erkend.
 4. De kandidaat is integer.

Bij de algemene bespreking, wijst een lid erop dat hij in zijn kandidaatstelling zijn toekomstvisie niet heeft uiteengezet. Een ander lid meent dat de te begeven functie niet verenigbaar is met die welke hij nu nog uitoefent bij internationale betrekkingen. De werklast is te groot en in geval van bevordering zal betrokkene moeten kiezen, want het is onmogelijk beide functies tegelijk uit te oefenen."

Overwegende dat er grond bestaat om het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door Alfred BERWAERTS, begunstigde van de bestreden handeling, in te willigen;

Overwegende dat de tussenkomende partij, een eerste exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert waarin zij erop wijst dat de bestreden handeling bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 14 juli 1999 en dat het eerste beroep is ingesteld op 13 september

1999, datum waarop het verzoekschrift ter post aange-tekend is verzonden, terwijl verzoeker reeds van de bestreden handeling kennis had gekregen door een dienst-nota van 10 juni 1999 en door een vergadering op 11 juni 1999 van de directieraad, waarvan verzoeker deel uit-maakt, zodat verzoeker op zijn minst sedert 11 juni 1999 genoegzaam op de hoogte was van de bestreden handeling en zijn beroep derhalve te laat heeft inges-teld;

Overwegende dat wanneer het de gewoonte van de administratieve overheid is om de benoemingsakten in het Belgisch Staatsblad te publiceren, inzonderheid wat benoemingen in betrekkingen van niveau 1 betreft, die overheid daardoor toegeeft dat die bekendmaking van openbaar nut en bijgevolg verplicht is; dat in zulk een geval de beroepstermijn ingaat vanaf de bekendmaking van de bestreden handeling, ongeacht of de verzoeker daarvan reeds eerder kennis heeft verkregen; dat het eerste beroep, dat op 13 september 1999 is ingediend, geldig is ingesteld; dat de exceptie behoort te worden afgewezen;

Overwegende dat de tussenkomenende partij, een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert waarin hij stelt dat de oorspronkelijke vordering tot schorsing en het oorspronkelijke beroep tot nietigver-klaring, die op 13 september 1999 waren ingesteld, vernietigd zijn bij arrest nr. 84.709 van 18 januari 2000; dat overeenkomstig artikel 65 van de gecoördi-neerde wetten op de Raad van State een nietig processtuk de termijn stuit, "dat wil zeggen dat de termijnen niet lopen voor de instantie"; dat de termijn in casu weer is beginnen te lopen met ingang van 18 januari 2000, zodat het verzoekschrift van 31 januari 2000 kennelijk te laat komt, gesteld zelfs dat het oorspronkelijke beroep binnen de termijn was ingesteld;

Overwegende dat, wanneer een verzoekschrift of een memorie gesteld is in een andere taal dan die waarvan het gebruik verplicht is volgens de wetgeving betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken, dat processtuk krachtens artikel 65 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State nietig is en de termijnen van de verjaring en van de procedure stuit, zodat deze niet lopen gedurende de instantie; dat wanneer de Raad van State vastgesteld heeft dat het verzoekschrift of een memorie ingediend met schending van de bepalingen betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken ambtshalve nietig zijn, de termijn echter niet geschorst, maar gestuit wordt, zodat een volledig nieuwe termijn ingaat; dat het beroep, dat op 31 januari 2000 is ingesteld, ontvankelijk is en dat de exceptie behoort te worden afgewezen;

Overwegende dat de tussenkomenende partij, een derde exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert waarin zij uiteenzet dat verzoeker onderworpen is aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken en dat hij op de Franse taalrol staat, terwijl het verzoekschrift, op bladzijde 10 en bladzijden 15 tot 17 arresten in het Nederlands citeert en daarbij niet eens een vrije vertaling van die teksten bevat; dat de tussenkomenende partij vaststelt dat het verzoekschrift niet volledig in het Frans is gesteld en daaruit afleidt dat het verzoekschrift met toepassing van artikel 65 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als nietig moet worden beschouwd;

Overwegende dat de Raad van State er in zijn arrest nr. 84.709 van 18 januari 2000 op heeft gewezen dat verzoeker van de Franse taalrol is en dat hij het Frans dient te gebruiken; dat het verzoekschrift tot schorsing in totaal negentien bladzijden telt; dat verzoeker op bladzijde tien, voor een deel, op bladzijde

vijftien, voor een deel, op bladzijde zestien en op bladzijde zeventien, voor een deel, in het Nederlands uittreksels citeert uit de aanhef van de bestreden handeling, die in het Nederlands is gesteld, en uit arresten van de Raad van State waarvan nog geen officiële vertaling bestaat; dat het verzoekschrift in het Frans is gesteld, inzonderheid de nadere opgaaf van de zaak, de uiteenzetting van de feiten, de uiteenzetting van het enige middel en de beargumentering ervan, alsook het grootste deel van de uiteenzetting betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de omstandigheid dat verzoeker citeert uit in het Nederlands gestelde teksten om zijn argumentatie te illustreren geen grond kan opleveren om het verzoekschrift nietig te verklaren; dat de exceptie behoort te worden afgewezen;

Overwegende dat de tussenkomende partij, gevraagd heeft dat de zaak naar de tweetalige kamer wordt verwezen, aangezien zij van de Nederlandse taalrol is; dat dit verzoek is ingewilligd bij de beschikking d.d. 19 april 2000 van de Eerste Voorzitter;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan "schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het beginsel dat elke beslissing van het bestuur dient te steunen op redelijke, objectieve en relevante gronden, aan schending van het algemeen beginsel dat de respectieve aanspraken en verdiensten van alle personeelsleden die bevorderd kunnen worden daadwerkelijk vergeleken moeten worden, aan schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en billijke procedure en van het beginsel van de rechtszekerheid, aan het feit dat de verwerende partij plots een tegengesteld standpunt inneemt zonder dat ze zulks motiveert, en aan een kennelijke beoordelingsfout,

schending van de artikelen 23 en 26 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel en van het koninklijk besluit van 20 juli 1964 betreffende de hiërarchische indeling en de loopbaan van sommige personeelsleden van de rijksbesturen";

Dat verzoeker van mening is dat de benoemingsgerechtigde overheid afgeweken is van de rangschikking die de directieraad op 5 september 1997 had voorgesteld zonder daarvoor een passende of relevante rechtvaardiging of motivering te geven; dat uit de motivering van de bestreden handeling niet blijkt dat de benoemingsgerechtigde overheid het gelijkheidsbeginsel heeft nageleefd en de aanspraken en verdiensten van de respectieve gegadigden daadwerkelijk heeft vergeleken; dat in de gebrekkige motivering geen melding is gemaakt van alle gegevens betreffende de loopbaan en de geschiktheid van de gegadigden om de betrekking van directeur-generaal te bekleden; dat die overheid ten slotte plots, zonder zulks te motiveren, een tegengesteld standpunt heeft ingenomen ten opzichte van de beslissingen van 11 september 1998 en 10 maart 1999 waarbij zij verzoeker heeft aangewezen voor de uitoefening van een hoger ambt; dat verzoeker daarop laat gelden dat de vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden die de benoemingsgerechtigde overheid had moeten maken haar ertoe had moeten brengen hem door verhoging in graad te bevorderen;

Overwegende dat de verwerende partij wel het administratief dossier, doch geen nota met opmerkingen heeft ingediend;

Overwegende dat Alfred BERWAERTS, die van de Nederlandse taalrol is, in zijn verzoek tot tussenkomst benadrukt dat de directieraad hem als de meest geschikte

gegadigde in die taalrol heeft beschouwd; dat hij vaststelt dat de formatie van het ministerie ten hoogste tien betrekkingen van directeur-generaal telt; dat net voordat de bestreden handeling was aangenomen het ministerie vier directeurs-generaal van de Franse taalrol telde, en slechts één van de Nederlandse taalrol;

Overwegende dat de tussenkomen de partij artikel 43, § 3, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken aanvoert, krachtens hetwelk vanaf de graad van directeur de pariteit tussen de beide taalrollen moet worden gerespecteerd; dat de tussenkomen de partij betoogt dat als verzoeker benoemd zou zijn, er vijf directeurs-generaal van de Franse taalrol zouden zijn;

Overwegende dat de tussenkomen de partij voorts benadrukt dat de directieraad voor twee andere vacant verklaarde betrekkingen van directeur-generaal een gegadigde van de Franse taalrol als eerste had gerangschikt, maar dat de minister de als eerste gerangschikte gegadigde van de Nederlandse taalrol heeft benoemd; dat zulks bewijst dat de Minister zich heeft laten leiden door het streven om de betrekkingen op evenwichtige wijze over de beide kaders te verdelen; dat de tussenkomen de partij betoogt dat de motivering van het koninklijk besluit in die omstandigheden afdoende is;

Overwegende dat de verwerende partij verzocht werd het administratief dossier aan te vullen; dat zij een stuk heeft overgelegd betreffende de bezetting van de betrekkingen in de taalkaders; dat op een tabel met de toestand vóór de benoeming van de tussenkomen de partij en van de heren GOOSSENS en LARMUSEAU, vier eentalige directeurs-generaal van de Franse taalrol en

één eentalig directeur-generaal van de Nederlandse taalrol vermeld staan, terwijl een tweede tabel "degré 1 - trap 1", met de toestand na de benoemingen, aangeeft dat elk eentalig kader vier directeurs-generaal telt; dat verzoeker de juistheid van de door de verwerende partij verstrekte gegevens niet betwist;

Overwegende dat de benoemingsgerechtigde overheid op het ogenblik waarop de bestreden benoeming is verleend de evenwichtige verdeling van de betrekkingen over de beide taalrollen diende te herstellen; dat dit evenwicht in de verdeling van de betrekkingen over de taalrollen ten gevolge van die benoemingen is hersteld;

Overwegende dat verzoeker, die van de Franse taalrol is, geen belang heeft bij de schorsing van de bestreden handeling, aangezien die handeling gesteld is met het oog op de naleving van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, die van openbare orde zijn; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat, volgens artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat het enige middel in casu niet ernstig is; dat aldus niet voldaan is aan een van de wettelijke voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat een vordering tot schorsing kan worden toegewezen; dat de vordering tot schorsing dan ook niet kan worden toegewezen;

Overwegende, wat het tweede voorwerp van het beroep betreft, dat als de benoemingsgerechtigde overheid, zoals in het onderhavige geval, voor de benoeming over een beoordelingsbevoegdheid beschikt, de Raad van State de impliciete beslissing om een personeelslid niet te benoemen niet kan vernietigen zonder zich die bevoegdheid aan te matigen; dat het tweede voorwerp van het beroep niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het door Alfred BERWAERTS ingediende verzoek tot tussenkomst in het kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de Ve kamer van de Raad van State, op
12 december tweeduizend door :

de HH. J.-J. STRYCKMANS,	eerste voorzitter van de
	Raad van State,
P. LIENARDY,	staatsraad,
L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr. Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Eerste Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.J. STRYCKMANS.